श्तां दृष्टिमवष्टभ्य नष्टात्मानो उल्पबुद्धयः । प्रभवन्त्युग्रकमाणाः नयाय जगतो हिताः ॥ १॥ काममाश्चित्य दुःपुरं दम्भमानमदान्विताः । मोक्। इक्षिवा उसद्वाक्। न् प्रवर्तन्ते उप्रचित्रताः ॥ १०॥ चित्तामपरिमयां च प्रलयात्तामुपश्चिताः । कामोपभोगपर्मा एतावदिति निश्चिताः ॥ ११॥ श्राशापाशशतिर्बद्धाः कामक्रोधपरायणाः । इक्ले कामभोगार्थमन्यायेनार्थसंचयान् ॥ १५॥ इद्मधा मया लब्धिमिद् प्राप्स्य मनोर्षं। इदमस्तीद्मपि मे भविष्यति पुनर्धनं ॥ १३॥ ग्रसी मया क्तः शत्रुक्निष्ये चापरानिष । र्श्वरो ऽक्मकं भोगी सिद्धो ऽकं बलवान् मुखी ॥ १४॥ श्राध्यो ऽभिजनवानसमि को उन्यो उस्ति सदृशो मया। यद्ये दास्यामि मोदिष्ये इत्यज्ञानविमोद्दिताः ॥ १५॥ अनेकचित्तविभ्राता मोक्जालममावृताः । प्रसत्ताः कामभोगेषु पतन्ति नर्के प्रयुचौ ॥ १६॥ श्रात्मसंभाविताः स्तब्धा धनमानमदान्विताः । यजने नाम यज्ञैस्ते दम्भेनाविधिपूर्वकं ॥ १७॥ श्रक्तारं वलं दर्प कामं क्रोधं च संश्रिताः मामात्मपरदेक्ष प्रदिषत्तो जभ्यसूयकाः ॥ १६॥